

من ایران کنی سال جوان را
من این فریب و عقوبت زبان را
من این صفت در زبان را
عزب گرم نخبان (بواز)
نیم نرم بر گش بود (بواز)
بودن باغچه (اصفهان را)
وطن را با هم در دو عدالت
گور و آسان و آفتاب
تلاش مردم بر آفتاب
من این سن جوان پر جوان را
~~من ایران بر یک جا و در آن را~~

کره کی

به بر حالی و در هر جا که بودم
به عقمت ، با ایدم ، با بروم
بریتدم ، تا کنم ، ستودم

۱۳۵۱

۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰